

МЕЧТА ЗА ДОБРОТО

Като приема за главна опорна точка тази хипотеза, писателят Петър Бобев изгражда своята нова научнофантастична творба „Фаетон”. В джунглите на Индонезия се преплитат съдбите на българския биолог-пътешественик доктор Христо Пеев, на туземците Пангу и Садикин; тук те срещат междупланетния кораб, успял да излети преди гибелта на Фаетон със странните виолетови същества в него, подчинени на Свръхразума — съвършен биокомпютър. Под внушенията на Свръхразума фаетонците дирят нова люлка на живота, след като фатално съперничество е предизвикало разгрома на тяхната доста отдалечена от Слънцето планета. Така се осъществява контактът между две цивилизации, но според колонизаторските планове на Свръхразума той ще бъде пагубен за жителите на Земята...

Както в редица свои произведения и тук Петър Бобев се показва не само като познавач на флората и фауната, но и като застъпник на хуманистичното начало и на актуални философски прозрения, важни и нужни на читателя.

Например:

Над Земята виене заплахата от унищожителни оръжия, които вероятно няма да я пръснат на астероиди, но могат да я обезлюдят.

Злото не е заложено у човека — проявленията му зависят от общественото устройство.

Петър Бобев умее да разказва увлекателно. Парадоксалното е, че той съумява да разкрие, образа и „психологията” на животното с не по-малка вещина, отколкото тази на човека — например в книгите „Белият лоцман”, „Свирепия”, „Теао немия”, „Симба”, „Боа и диаманти”...

Специално във „Фаетон” на мен не ми достига една по-плътна обрисовка на главните герои, техният не само психологически, но и физически образ, особено на българина Пеев. А авторът е имал дори прототипи — например нашият съвременник, пътешественикът естествоизпитател Петър Берон. В първата половина на „Фаетон” има силни страници, докато във втората не е така. Изглежда, трудно се постига майсторство, когато става дума за описания на „кварки” и „неутрино”, за „дистанционен детонатор” и „биологичен информационен код”... Научната фантастика обикновено представлява мечта за доброто, което трябва да победи злото начало. А това предопределя известна схематичност у носителите на тези начала — положителните и отрицателните герои. Тази „закономерност” не е отминала и някои произведения на Петър Бобев. В известна степен тя съществува и във „Фаетон”. Въпреки това обаче голямата познавателност, изтъкването на важни актуални идеи и възкресяването на интересни хипотези правят творбата съдържателна.

В областта на романтико-приключенския и научнофантастичния жанр Петър Бобев е едно от търсените и обичаните имена. Той е удивително продуктивен и неостаряващ, любимец особено на младежката аудитория, и затова неговите произведения заслужават разбиращ поглед и уважение.

Чавдар Гешев

Бобев, Петър. Фаетон,
научнофантастичен роман.
Редактор – Бистра Сакъова.
Изд. „Хр. Г. Данов”,
Пловдив 1988 г.